

som derved den hele Sum, der aarlig medgaar til Søren, vil faae en langt fyldigere Anvendelse.

Flertallet skal nu fremhæve de Punkter i Ministeriets Forslag, hvor mere betydelige Afvigelser fra den nuværende Sørløvs ere bragte i Forslag.

(§ 2.) Fodfolkets Halvbrigader, hvis Batailloner allerede nu i flere Henseender ere knyttede til hinanden, ere bragte under en fælles Kommando, idet de ere omdannede til Regimentter. Erfaringen fra de sidste Krige har lært, at Regimenttet er et gavnligt Mellemled mellem Brigaden og dens Batailloner; Regimenttsinddelingen giver et fastere Sammenhold, hvad der er saa nødvendigt lige over for Nutidens Taktik, og findes ogsaa i de fleste Landes Søere, uagtet disses Afdelinger baade have stærkere Kammer og en meget længere Uddannelsesetid.

Paa Grund af Reservebataillonernes ringe Antal af faste Befalingsmænd og af det for disses Bedkommende utilstrækkelige Omfang af Ovelserne staae de noget tilbage for Liniebataillonerne, og Flertallet har derfor ikke kunnet Andet end tiltræde den ved Ministeriets Forslag skete Forandring af Fodfolkets Reservebatailloner til Liniebatailloner, hvad der navnlig vil have Betydning med Hensyn til en hurtig Mobilisering.

(§ 3.) I den bestaaende Søerordning er Rytteriet for svagt i Forhold til de andre Vaaben. Ved Udbruddet af en Krig vil det kun være muligt med kort Varfel at stille de 10 Linieeskadroner i Marken, idet der vil hengaa en rum Tid, inden Reserveeskadronerne og Ordonnantseeskadronen kunne blive tilstrækkelig sammenarbejdede. Heraf vil atter Følgen være, at Fodfolket i Begyndelsen af en Krig let overanstreges, fordi det maa overtage en Del af den Tjeneste, der ellers paahviler Rytteriet. For at bøde paa denne Ulempe har Ministeriet foreslaaet at styrke Rytteriet ved at forandre dets Reserveeskadroner til Linieeskadroner og ved at lade den Ordonnantseeskadron, som i Henshold til Sørløven skal dannes paa Krigsflod, alt i Fredstid fremtræde som den 16de Linieeskadron.

(§ 4.) Den nyere Tids Krigsførelse har godtgjort Nødvendigheden af et talrigere Artilleri, og i Henshold hertil er Feltartilleriet foreslaaet udvidet med 3 Liniebatterier og 1 Reservebatteri. Feltartilleriets nuværende Inddeling i kun 2 Regimentter forudsætter, at disse i Krigstid skulle opløses i mindre Dele. Dette stemmer imidlertid ikke med den nyere Artilleritaktik, der medfører, at Batterierne som oftest maa samles i større Grupper under en fælles Ledelse. I Overensstemmelse hermed er Feltartilleriet foreslaaet samlet i een Brigade, der er ind-

delt i 4 Regimentter, hvert bestaaende af 3 Liniebatterier og 1 Reservebatteri. Desuden er man med Rette anset det for nødvendigt at indordne selve Artilleritrainet i særskilte Underafdelinger under Artilleriregimentterne og derfor tildelt hvert af disse 1 Regimentsspark, hvorved man lettere og hurtigere end ved den nuværende Ordning vil blive i Stand til at forsyne Artilleriet med Ammunition, hvoraf det nu forbruger langt mere end i ældre Tid. De øvrige Søerafdelingers Train er efter Forslaget samlet i en særlig Trainafdeling paa 2 Kompagnier. Efter Forslaget bestaar Fæstningsartilleriet af 1 Regiment paa 3 Liniebatailloner og 2 Forstærkningsbatailloner, samt af 1 Bataillon af Kjøbenhavns Væbning.

(§ 5.) For Tiden bestaar Ingenieurtrupperne af 1 Linie- og 1 Reservebataillon. Da Ingenieurkompagnierne ikke i Krigstid indordnes i Batailloner, maa det anses for hensigtsmæssigt, at de umiddelbart ere samlede under 1 Regiment, Dette bestaar af 5 Liniekompagnier (2 Pioner-, 1 Telegraf-, 1 Bro- og 1 Jernbanekompagnier) og 3 Reservekompagnier, der som en Slags Arbejdskompagnier slutte sig til de egentlige Pionerkompagnier. Søminiekompagniet er bortfaldet som Følge af, at Søminietjenesten i Forslag til Lov om Søværnets Ordning er henlagt under Marinen. Denne Foranstaltning finde nogle af Flertallets Medlemmer meget betænkelig, da Søminietjenesten under Ingenieurkorpsen, saaledes som det er anerkjendt fra alle Sider, har faaet en Udvikling, „der kan anses ligesaa fuldkommen som den, der hidtil er naaet af nogen anden Stat“.

Medundertegnede Sonquidres formener, i Henshold til de af ham i Betænkning over Lovforslaget til Søværnets Ordning fremsatte Motiver, at Søminiekompagniet bør forblive under Ingenieurkorpsen, og stiller derfor Ændringsforslagene 1 og 5.

(§ 7.) Med Hensyn til Mandskabets Udskrivning er Rigets Inddeling i Brigade- og Halvbrigadefreds bortfalden. Efter de nu gjældende Bestemmelser modtager Bataillonen sine Rekruter fra en bestemt Halvbrigadefreds. Forskjellen paa Antallet af udfkrevne Bernepligtige i Halvbrigadefredene har imidlertid været meget stor, og det har desuden viist sig, at det snart er en Brigades ene, snart dens anden Halvbrigade, der har faaet det største Antal Rekruter. Forskjellen har endog været saa stor, at en Rekrutbataillon har faaet næsten 3 Gange saa mange Rekruter som en anden, et Forhold, der bevirker, at Uddannelsen ikke kan blive ensartet ved de forskellige Afdelinger, da den større Rekrutbataillon ikke har flere Befalingsmænd end den mindre. At en Bataillon